

... și ce nu înseamnă el!

Ce înseamnă păcatul lui Acan pentru noi?

... și ce nu înseamnă el!

Versete călăuzitoare: Iosua 7

Cunoaștem bine istoria. Ea este prezentată în Iosua 7. Acan a păcătuit, prin aceea că a luat anumite lucruri de valoare și le-a ascuns în cortul lui, contrar poruncii Domnului. Știa familia lui de faptul acesta? Probabil. Dar probabil nu știa. Din mărturisirea lui Acan „[Eu] am păcătuit” (Iosua 7.20) putem probabil deduce că el era singurul vinovat sau vinovatul principal. Restul națiunii israeliene nu știa nimic despre păcatul lui Acan. Însă sentința Domnului era: „*Israel* a păcătuit” (Iosua 7.11). Ce lecție găsim aici pentru noi cei de astăzi? Dacă comparăm națiunea Israel cu Biserica lui Hristos, ne creăm probleme serioase: ar fi un credincios adevărat stricat, nedescoperit, prilej ca întreaga Biserică a lui Hristos de pe întreg pământul să stea sub sentința lui Dumnezeu? Dacă aceasta ar fi adevărat, atunci Biserica pe pământ ar sta mereu sub judecata lui Dumnezeu. Această părere nu poate fi sprijinită prin Noul Testament.

Ce înseamnă, dacă noi comparăm națiunea Israel cu adunarea locală? Este atunci mai bine? Un credincios stricat, nedescoperit, din adunarea din care faci parte, ar conduce ca întreaga adunare locală să stea sub judecata lui Dumnezeu? Dacă este ascuns, nu poate fi judecat de adunare. Chiar dacă iau naștere zvonuri rele despre un frate sau o soră, ordinul nou-testamental dat bisericii este ca noi să ne rugăm, ca să se caute doi sau trei martori; abia după aceea noi putem și trebuie să acționăm. Atunci adunarea trebuie să se curețe singură. Însă până atunci adunarea ca întreg este nevinovată înaintea Domnului.

Ah, unii ar putea propune, că națiunea Israel ar reprezenta probabil părtășia universală a adunărilor. De aceea noi ar trebui să trimitem delegații de frați în lume, ca să identifice pe „Acan” și ca să curețe adunărilor de rău. Așa cum a făcut apostolul Pavel cu păcătosul din Corint. Însă păcatul lui Acan era ascuns. El nu era cunoscut nimănui. Aș putea aici să dau o listă urâcioasă cu numele a cel puțin cinci frați perverși sexual, care au fost în părtășie fericită mulți ani în adunărilor noastre, în timp ce ei practicau activ perversiunea lor (cel puțin unul din ei este astăzi la închisoare, și un altul a fost omorât de concubinul lui de parte bărbătească – am fost la înmormântarea lui). Este adunarea locală, grupa (‘rețeaua’) noastră de adunări sau întreaga Biserică a lui Dumnezeu întinată din cauza acestei perversiuni ascunse și stă ea sub judecata lui Dumnezeu? Categorie, nu.

Ce putem învăța din această parte a istoriei lui Israel? Cititorul meu drag, ce se petrece în viața ta personală, privată? Ai început tu să tolerezi în gândurile tale fantezii sexuale care întinează? Flirtezi tu puțin cu soția altuia? Gândești tu serios la o relație cu un/o prieten/prietenă necredincios/necredincioasă? Ce ne permitem nouă înșine să privim la televizor? Suntem noi corecți la declararea impozitului? Spunem noi tot adevărul, chiar dacă doare? Vorbim (sau scriem) noi rău despre alți sfinți? Purtăm amărăciune în inimile noastre? Din afară s-ar putea ca credincioșii de seama noastră să te privească și să mă privească ca soldați de valoare ai lui Isus Hristos. Soldatul Acan și-a riscat viața, atunci când a luptat pentru Domnul în Ierihon și Ai. Dar slujba și jertfa nu înlocuiesc niciodată curăția personală. Este important ce se petrece în gândurile noastre, în inimile noastre și în viața noastră personală, privată. Este deosebit de important. Noi nu suntem insule, noi influențăm oamenii din jur. Gradul nostru de spiritualitate influențează familia noastră și adunarea din care facem

... și ce nu înseamnă el!

parte. Indolența noastră spirituală influențează deciziile noastre. Amărăciunea mea jefuiește pe cei ce trăiesc aproape de mine de bucurie, prospețime și creativitate. Vorbirea de rău (cârtirea sau scrierea) face slujba unui frate să aibă de suferit. Multe familii au pierdut părinții lor, mulți oameni au fost grav răniți de păcatul personal, privat al lui Acan.

Dragă frate și dragă soră, depinde de viața noastră personală. „Iată, Ție Îți place adevărul în omul dinăuntru” (Psalmul 51.6). Cu siguranță Vechiul Testament vorbește și astăzi încă inimii creștinilor. Folosit corect, el este foarte puternic. Și el este puternic, deoarece este Cuvântul lui Dumnezeu.

Tradus din cartea *De zonde van Achan. Bijbelstudies over Jozua 7*